

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ-ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΜΠΑΧ

"Ο Ιωάννης-Σεβαστιανός Μπάχ δέν ήταν μονάχα ένας έξαιρετά γόνυμος συνθέτης άλλα και ένας έξιος γόνυμος πατέρας, άφού από τις δύο του γυναικες είχε αποχήσει είκοσι παιδιά. Ή πρώτη, η Μαρία-Μπάρμπαρα τον είχε γεννήσει έπτα, κι ή δεύτερη, η "Αννα-Μαγκυνταλένα δεκατριά.

"Από τα παιδιά της πρώτης του γυναικας τρία μονάχα έζησαν μετά τόθαντο τού πατέρα τους: ή πρωτότοκη κόρη Κατερίνα-Δωροθέα και δυο γιοι: δι-Βιλχελμ-Φρήνταν και δι Φίλιππος-Έμμανουηλ. Από τα παιδιά πού γέννησε ή "Αννα-Μαγκυνταλένα έπειζησαν τρεις κόρες: ή πρεούβερη τους Έλισβετ - Ιουλιάνα-Φρειδερίκη, που είχε παντρευτεί τόν άγαπημένο μαθήτη το πατέρα της Γιόχαν-Κρίστοφ "Αλντνικολ - και τρεις γιοι: δ Γκότ-

φριντ-Χάϊν-ριχ, πού ήταν ήλιθιος, δ Γιόχαν-Κριστοφ - Φρίντριχ κι δ Γιόχαν-Κριστιαν."Ολοι σύντοι οι γιοι τοῦ Μπάχ, έκτος από Γκότφριντ-Χάϊν-ριχ, ήσαν πολύ προκισμένοι με μουσικά χαρίσματα· διμως δ πό μεγαλοφυής δπ" αυτούς ήταν δι Βιλχελμ-Φρίντερμαν, (1710 - 1784) κι δ πατέρας του

ήταν, στην άρχη, πολύ υπερήφανος γι' αυτόν. Δυστυχώς διμως στα τελευταία χρόνια της ζωής του αύτός δ άναξιος γιας ντρόπισες με την έκλυση ζωή του τό τιμημένο δνομα της οίκογνειάς του. Ο πατέρας του τού είχε δοσει μια έξαιρετη μόρφωση· διώς μάλιστα βλέπουμε σ' ένα γράμμα τοῦ Μπάχ στη φίλο του "Ερήμων, στά 1730 δ Φρίντερμαν παρακολουθούμε μαθήμα τα στη Νομική Σχολή.

"Οσο γιά τη μουσική του μόρφωση την έπιμελήθηκε από πολύ νωρις δ ίδιος δ πατέρας του, δίνοντάς του μαθήματα έκκλησιαστικού δργάνου, κλαβεσέν και συνθέσεως. Παράλληλα δ βιολονίστας Γκράουν τοῦ έδινε μαθήματα βιολοιδ. "Ετσι, στά 1733, δ νεαρός Φρίντερμαν πήρε τη θέση τού δργανίστα στην έκκλησια της "Αγίας Σοφίας στη Δρέσδη, μπαίνοντας άμεσως σ' έναν δπό τούς πιο σημαντικούς καλλιτεχνικούς κύκλους της Γερμανίας. Δεκάτρια χρόνια άργυρετα, διορίστηκε δργανίστας και κάντορας στην έκκλησια της "Αγίας

Μαρίας στη Χάλλε. Μά ή γεκατάστασή του σ' αύτη την πόλη στάθηκε δλέθριος γι' αυτόν γιατί έκει έμπλεξε με μέθυσους συντρόφους κι δρχισε νά μεθεί και νά κραυπαλεί μαζί τους. Στά 1764 παραιτήθηκε από τη θέση του, παράτησε τη γυναίκα του και την κορούλα του κι έφυγε από τη Χάλλε, άλητεύοντας έδω κι έκει καλ βουλιάζοντας δλ και πιο πολύ στο βοδρό της έξα θιλώσεως. Τότε δρχισε νά πουλάει σ' έξευτλιστικές τιμές δσες συνθέσεις τού πατέρα του ήπειρον στό μερικό πού κληρονόμηρος. Πήθανε στο Βερολίνο στά 1784.

Είναι διπλά θιλύρερο αύτό τό κατάντημα τού φρίντερμαν, πρώτα γιατί ντρόπισε τό τιμημένο δνομα τού μεγάλου πατέρα του κι όπερα στέρησε τή μουσική από ένα μυημειώδες έργο που σίγουρα θά δημιούργοδες δν δέν έπεφτε τόσο πολύ. Γιατί δσα δργα του κατέχουμε σήμερα τόν παρουσιάσαν σάν ένα συνθέτη με λισχυρή προσωπικό τητα, πού τό πρωτότυπο στύλο του παρουσιάζει συχνά μιά δέξιαιρη προφαστική δύναμη.

"Ο δεύτερος γιος, Κάρλ-Φίλιπ-Έμμανουελ, (1713 - 1784)

έγινε πραγματικά διά-

σημοιος. "Ο πατέρας του τόν πρόδριζε γιά τό δικαιοτικό στάδιο και γι' αυτό τόν είχε στείλει στη Φρανκφούρτη έπι τού "Οντερ γιά νά σπουδάσει ποινική δικονομία. "Ομως αντί νά έτοιμαστει γιά τις έξετασεις του, δ νεαρός Φίλιπ-Έμμανουελ ίδρυσε μιά έταιρη τραγουδισιού. Μιά λοιπόν και τόν κατάκτησε δλοκληρωτικά δ μουσική, άποφάσισε νά πάιει στο Βερολίνο, δπου διορίστηκε κλαβενίστας συνοδος τοῦ βασιλιά Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου. "Ομως δ θέση από δέν ήταν πάντα εύχαριστη, γιατί δ βασιλιάς έννοούσε νά μεταχειρίζεται τούς μουσικούς του σχεδόν σά στρατιώτες. Δέν τούς άφινε παρά λάχτιο καιρό δλεύθερους, γιατί-δπως γράφει δ Μπάρνεν στό ήμερολόγιο του(1)-δ μονάρχης αυτός ήθελε νά είναι δ ρυθμιστής δχι μόνο τής ζωής, τής πε-

(1) Ο Αγγελος Τσάρλες Μπάρνεν έχει γράψει ένα είδος ήμερολογίου, πολύ ένδιαφέροντος, γιά τήν καλλιτεχνική και ειδικιώτερα τή μουσική ζωή τών χωρών που έπισκεψθηκε.

ριουσίας καὶ τῶν ὑπόθεσεων τῶν ὑπηκόων του, ὀλλά καὶ τῆς παραμικρότερῆς ἀκόμη ἀναψυχῆς τῶν». Παρ' ὅλη ἀυτὰ δὲ Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ ἔμεινε πάνω ἀπὸ εἰκοσι χρόνια στὴν ὑπρεσία αὐτοῦ τοῦ βασιλιά. Τέλος, στὰ 1767, μπρόστε νὰ δῶσε τὸν παραίτηση τοῦ γιὰ νὰ πάρει τὴ θέση τοῦ διάσπου Μερμανόν συνέθετη Τέλεμαν, σαν ἐκκλησιαστικὸς ὄρχιμουσικός, στὸ Ἀμβούργο. Ἡ πόλη αὐτὴ δὲν ἦταν πιστὸ λαμπρὸ μουσικὸ κέντρο ποὺ ὑπήρξε στὶς ἥρξες τοῦ 17ον αἰώνα· δῆμος ἑκεῖ δὲ Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ» ἔνωσε τὸν ἑαυτὸν τὸν εἰλέουθρο καὶ ἡσυχο. «Εκεὶ τὸν εἶδος δι Μάρπεν καὶ τὸν ἀκούσων νὰ παίζει· καὶ είχε μείνει κατεπάλητος· ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια τοῦ παῖξιματός του κι ἀπὸ τὴ φλόγα ποὺ θέρμαινε τὴν ψυχὴ του. «Στά παθητικὰ καὶ τρυφερὰ μέρη - γράφει - φαινόταν σὰ νὰ ἔβγαιε ἀπὸ τὸ δρυγανὸν του πονεύμενες κραυγὲς καὶ θρήνους».

Τὸ στοῦ τοῦ Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ εἶναι πολὺ διεφορετικὸ ἀπὸ τὸ στοῦ τοῦ πατέρα του· δέν κατέχει τὴν ὑπέροχη ἀντιστιχικὴ ἐπιστήμη ἑκείνου, δῆμος τοῦ μοιάζει στὸν ἀρμονικὸ πλούτον. Οι ουνθέσεις του γιὰ κλαβεόν εἶναι ἔξαιρετικὰ πολύαριθμες καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα συνετέλεσε σὸν νὰ κάμει ἡ μουσικὴ πραγματικὲς πρόσδοσες. Μᾶ δὲν δρίνηται βεβήλωσε τὴ μνήμη τοῦ πατέρα του πουλώντας σ' ἔξευτλιστικὴ τιμὴ τὰ χειρόγραφά του, ως Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ τὴν πρόδωσε μ' ἄλλον τρόπο: τόλμησε νὰ διορθώσει πολλὰ ἔργα τοῦ Ιωάννην - Σεβαστιανὸν Μπάχ.

«Ἡ ζωὴ τοῦ Γιόχαν - Κρίστοφ Φρίγηντριχ Μπάχ (1732-1795) στάθηκε πολὺ εἰρηνική. Σὲ ἡλικία δεκαοχτὸν ἔτῶν ἔφτασε στὴν αὐλὴ τοῦ Μπόκεμπουργκ, δησπότου δὲ κόμπου τοῦ Ουγλίελμου τέλ Λίππε εἰχε διαδιοργανώσει τὸ μουσικό του συγκρότημα παίρνοντας Ἱταλοὺς μουσικούς. Στὰ 1756 λοιπὸν ὁ νεαρός Μπάχ ἀνέλαβε τὴ διεύθυνση τῆς αὐλικῆς μουσικῆς τοῦ κόμπου. Στὸ Μπόκεμπουργκ δὲ ἀξίους αὐτὸύ ὄρχιμουσικὸς εἶχε τὴν εὐθυγάνωσην νὰ γνωρίσει. Εναὶ ἀπὸ τὰ διασπορτέα πνεύματα τοῦ 18ον αἰώνα, τὸν Γιόχαν - Γκόφφιντ Χέρντερ, ποὺ εἶχε διοριστεῖ ἱεροκρήκας τῆς αὐλῆς του Δέσουμπουργκ - Λίππε, πρὶν προσκλήθη ἀπὸ τὸ Γκαϊτεν στὴ Βάιμαρ. Τὸ ἔξαιρετικὰ ζωηρὸ ἔνδιαφέρον ποὺ ἔδειχνε δὲ Χέρντερ γιὰ τὴν ποιηση καὶ τὴ μουσικὴ, διευκόλουν τὴ γνωριμία του μὲ τὸν ὄρχιμουσικὸ τὸν κόμη, ποὺ κατέληξε σὲ μιὰ δραστήρια συνεργασία μοσῆι του, «Ἐτοι δὲ Χέρντερ ἔγραψε διάφορα κείμενα γιὰ καντάτες καὶ δρατόρια, ποὺ δὲ Φρίγηντριχ Μπάχ τὰ ἐμέλοποιούσε. «Ἐπίσης δὲ Χέρντερ θέλησε νὰ προσαντολίσει τὴ δραματικὴ μουσικὴ σὲ καινούριες κατευθύνσεις κι δὲ Μπάχ τὸν βοήθησε πολὺ σ' αὐτές του τὶς προσποθείες. Δὲν κατέχουμε δυστυχώδη τὴν παρτίτουρα ἑνὸς δράματός του, ποὺ εἶχε τὸν τίτλο «Βρούτος» ἔφερε μέμονος πάσι δὲ Χέρντερ κι δὲ Μπάχ παρουσιάζονται σ' αὐτὸν τὸ Εργο σὰν πρόδρομον τοῦ Γκλούκου. Τὴν ίδια περίπολο ἐπόχη δὲ Μπάχ σχετίστηκε μ' ἔναν ἄλλο ποιητή, τὸν φών Γκέρστενμπεργκ κι ἐμελοποίησε δυσδ καντάτες ποὺ τὰ λιμπρέτα τους τὰ εἶχε γράψει ἑκείνος. Γενικά ἡ μουσικὴ αὐτοῦ τοῦ Μπάχ, ποὺ πέθανε στὸ Μπόκεμπουργκ στὰ 1795, δὲν παρουσιάζει κανένα δεχχοριστὸ χάρισμα.

Ο ρόλος ποὺ ἔπαιξε δὲ νεωτερος γιὰς τοῦ Ιωάννην - Σεβαστιανὸν Μπάχ, Γιόχαν - Κρίστοιαν (1735-1782) εἶναι ἔξαιρετικὰ σημαντικούς. «Ηταν δεκαπέτηέτων δτῶν πέθανε ὁ πατέρας του καὶ γι' αὐτὸν τὸν πῆρε στὸ σπίτι του δι μεγαλύτερος ἀδελφός του Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ καὶ ουνέχιος τὴν ἀνατροφὴ καὶ τὴ μόρφωση τοῦ μικροῦ. Στὰ 1754, δὲ Γιόχαν - Κρίστοιαν διοριστήκε στὴ

θέση τοῦ ὄρχιμουσικοῦ τοῦ Ιωάννην παρεκκλήσιου τοῦ κόμπου Λίττα στὸ Μιλάνο καὶ ἐπανελήφθηκε ἀπὸ τὴ διαιρούμενη τοῦ στήγην «Ιταλία, γιὰ νὰ μελετήσῃ κοντραπούντο μ' ἔναν ἀπὸ τοὺς δισασπόδερους θεωρητικοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸν Πάντρε Μαρτίνι, στὴ Μπολδίνια. Οι περιστάσεις τῆς ζωῆς καθώλε καὶ ἡ ἀτομικὴ του ίδιουσυγκράσεις παρέσυραν τὸν Γιόχαν - Κρίστοιαν Μπάχ σὲ δρόμους ἐντελῶς ἀντίθετους ἀπὸ ἑκείνους που δύονται ὁ πατέρας του. Δὲν εἶχε τὴ σταθερότητα τοῦ χαραχτήρα τοῦ γέρο καντόρα καὶ γι' αὐτὸν, στὴν «Ιταλία ποὺ ήταν, ασπάσθηκε τὸν καθολικισμό. 'Ο ἀδερφός του Φίλιπ - «Ἐμμάνουελ ἔβεβασε τὴ δυσαρέσκεια του γι' αὐτὸν τὴν ἀλλαζοποιία τοῦ Γιόχαν - Κρίστοιαν σὲ μιὰ παραπήρηση ποὺ προσέθεσε στὸ γενεalogικὸ δέντρο τῆς οἰκογένειας Μπάχ. 'Υπαινισσόμενος τὸν πρόγονο του Βίτους Μπάχ, ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία γιὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθῇ ώς ἀπαρνηθῆ τὴν προτεστάντικη θρησκεία στὴν δότια ἀνήκε. Εγραψε γιὰ τὸν ἀδερφό του Γιόχαν - Κρίστοιαν: «μεταξύ μας, διλῶς φέρθη διά τιμος Βίτους».

Στὴ μουσικὴ του παραγωγὴ δὲ Γιόχαν - Κρίστοιαν Μπάχ παράπτωσε ἐντελῶς τὶς πατρικές παραδόσεις. Αποτάχθησε πολὺ γρήγορα μιὰ ἀξιολόγηση φήμη μὲ μερικὲς διπέρας του ποὺ παίχθηκαν στὸ Μιλάνο καὶ στὴ Νεάπολη. Στὰ 1765 πέτυχε ν' ἀνέβαστε στὸ Λονδίνο τὴν διπέρα του «'Ωρίων» κι ςτερα πάπο λίγο διορίστηκε ὄρχιμουσικοὶ τῆς βασιλιούσας. Συγχρόνως, ἔγινε μαζὶ μὲ τὸν ἔξαιρετο βιτουσόζο τῆς βιόλας νὰ τικνίπτα «Αμπετ, διευθυνθῆται τῶν συναυλιῶν συνδρομητῶν.. Γιὰ πολὺν καιρὸν οι μεταγενέστεροι στάθηκαν δῆδοι γιὰ τὸν Γιόχαν - Κρίστοιαν Μπάχ» συγκρίνοντάς του μὲ τὸν πατέρα του τὸν Εκκρίνων ὑπερβολικὰ αὐτόπτρο. Τώρα τελευταῖα δῆμος τὸν ἀποκατέστησαν στὴν πραγματικὴ του ἀξία κρίνοντάς του ὁριστικούσια.

«Ο Γιόχαν - Κρίστοιαν Μπάχ δὲν εἶναι μονάχα γνωστὸς σὰν συνθέτης γαλλικῶν καὶ ιταλικῶν μελοδραμάτων, ἀλλὰ καὶ σὰ συνθέτης συμφωνιῶν καὶ έργων γιὰ πάνω. Στὶς δραγκινές του συνθέσεις ἔξαρτάται, ὃς ἔνα σημεῖο, ἀπὸ τὴ Σχολὴ τοῦ Μανγάδιμ, δῆμος τὸ Ιταλικὸ στοιχεῖο ἀντιπροσωπεύεται ἐντονα σ' αὐτές. 'Ο συνθέτης ήταν διεισαγάγτος ἀλλὰ μαλακὸν χαραχτήρας γι' αὐτὸν κι ἐπηρεάζοταν εὔκολα. «Τὸ τραγουδιστὸ ἀλλέγκρου, ποὺ τὸ εἶχε πάρει ἀπὸ τοὺς Ιταλούς, δὲν εἶναι ἡ μόνη ἀπόδειλη τῆς παραμονῆς του καὶ τῆς σπουδῆς του στὴν Ιταλία. 'Εξ ὅλους ἡ γερμανικὴ του καταγωγὴ ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἐπικράτηση τοῦ ἀλεγειοκοῦ ψόφου πάνω στὸ παθητικό. 'Ο Γιόχαν - Κρίστοιαν εἶναι πολὺ φυσικὸν του μια ἐντονὴ διάθεση γιὰ τὴ μελωδία. 'Απ' αὐτὴ τὴν διποιη δισκούρεια ἐκδηλή ἐπιδραστὴ στὸ νεαρὸ τότε Μότσαρτ τόσο, ώστε γιὰ πολὺν καιρὸ ἀργότερα, βρίσκομεν στὶς καβατίνες καὶ τὶς ὀργές δρίες τοῦ Μότσαρτ τὰ ίχνη τῆς μελωδίας τοῦ Κρίστοιαν Μπάχ. Στὴν περιοχὴ τῆς καθαρᾶς δργακής μουσικῆς δὲ συνθέτης αὐτὸς Μπάχ συνετέλεσε σημαντικὸ στὴν προετοιμασία τοῦ κλασικοῦ στύλου. Κι αὐτὸν τὸ διαπιστώνουμε κυρίως στὰ κοντσέρτα του γιὰ πάνω..»

Στὴ ζωὴ τῶν γιών τοῦ Ιωάννην - Σεβαστιανὸν Μπάχ ὄπαρχει ἔνα σκοτεινὸ σημεῖο, ποδ, ἀν καὶ δὲν προσθήσαν νὰ τὸ φωτίσουν οι μουσικολόγοι, δῆμος ἀμαρώνει πάντα τὸ χαραχτήρα τους: τὸ σημεῖο αὐτὸν ἀφορά τὶς σχέσεις τους μὲ τὴ μητέρα τους ἡ τὴ μητρυά τους καὶ τὶς ἀδελφές τους, μετά τὸ θάνατο τοῦ πατέρα τους.

Ξέρουμε πώς ή "Αννα - Μαγκντανέλα Μπάχ Εζησε δέκα χρόνια αδέκη μετά το θάνατο τοῦ συζύγου της. Τὰ τελευταῖα τῆς χρόνια στάθηκαν βαθειά πικραμένα ἀπὸ τὴ μέρις ἀδλιότητος φτωχία της. Ἡ τελευταῖα κόρη τοῦ Μπάχ, Ρεγγίνα - Σουζάννα, έζησε ἐπίσης φτωχή. Στά 1800 ὁ εὐλαβικὸς θαυμαστῆς τοῦ Μπάχ Ρόχλιτς ἔκαμε μιὰ ἐκκλησία στὸ κοινὸν γιὰ νὰ βοηθήσει χρηματικά τὴ φτωχὴ κόρη τοῦ κάντορα· ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας ἦταν νὰ λάβει ἡ Ρεγγίνα - Σουζάννα περὶ τὰ 96 τάλληρα ἀπὸ εἰσφορές διαφόρων φιλανθρώπων. "Ανάμεσος σ' αὐτοὺς βρίσκουμε καὶ τὸ Μπετόβεν. Ἐξ ὅλους ὁ 'Αντρέας Στράιχερ, μουσικὸς καὶ κατασκευαστής πιάνων στὴ Βιέννη, συγκέντρωσε 200 τάλληρα γι' αὐτὴ τὴ φτωχὴ γυναικα. Μᾶ οἱ γιοὶ κι ἀδελφοὶ δὲ μπόρεσαν νὰ βοηθήσουν τὴ μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴ τους: Στά 1750, ὁ Φίλιππ - 'Εμμάνουελ εἶχε μιὰ ἀρκετά καλή θέση στὴν αὐλὴ τῆς Πρωσίας κι ἀργότερος ζούσε μὲ μεγάλη οἰκονομικὴ σνειγούσα στὸ 'Αιμβούργο. Ὁ Φρειδερίκος ἦταν ἡδη ἀρχιμουσικὸς στὸ Μπόκεμπουργκ πρὶν πεθάνει ἡ μητέρα του. Ὁ Γιόχαν - Κρίστιαν Μπάχ εἶχε καταφέρει, ἀπὸ τὸ 1763, νὰ μπει στὴν πρώτη γραμμῇ τῶν μουσικῶν ποὺ εἶχαν ἔγκαστα σταθεῖ στὸ Λονδίνο. Δὲ μποροῦσε λοιπὸν νὰ βοηθήσει τὴν ἀδελφὴ του; Βέβαια ἀπὸ τὸ Φρίνγκτιαν δὲ μποροῦσαν νὰ περιμένουν τίκοτα ἡ μάννα κι ἡ ἀδελφή, γιατὶ εἶχε πάρει ποὺ τὸν κατήφορο ποὺ ἐμελε νὰ τὸν δημηγορεῖ στὴν καταστροφῇ. Οι ὅλοι δῆμοι; .. Πρέπει νὰ τοὺς κατηγορήσουμε ὅπαγε γιὰ τὴν διστοργὴ καὶ σκληρὴ κορδιά τους, ἡ μῆτρας ἀγνοοῦμε τὸ δι, τι μπορεῖ νὰ εἶχαν κάμει γιὰ ν' ἀνακουφίσουν οἰκονομικά αὐτές τὶς δυο γυναικὲς: "Ολα αὐτὰ τὰ ἑρωτήματα περιμένουν πάντα μιὰ ἀπάντηση ποὺ ίσως δὲ θὰ δοθεῖ ποτέ, ἐλλείψει Ιστορικῶν πληροφοριῶν κι ἡ κατηγορία γιὰ διστοργὴ συμπεριφορά βαραίνει πάντα τοὺς γιοὺς τοῦ 'Ιωάννη - Σεβαστιανοῦ Μπάχ.